

Leopoldville ny huvudbas för FN-flyg i Kongo

Jättebasen Kamina för kostsam i drift

Kaminabasen är ett namn som blivit bekant för de flesta svenskar genom tidningarnas nyhetsförmedling från det oroliga Kongo. Innan FN-trupperna förlades till basen ingick den som länk i NATO-försvaret. Den var den militära huvudbasen för hela Kongo och var uppdelad på en armé- och en flygbas. Avståndet mellan dessa båda delbaser är ca 11 km. I Kamina hade belgarna en stor flygskola omfattande skoljetplan och för övrigt ett antal North American Harvard (vår Sk 16), transportplan och helikoptrar, tillsammans över 100 flygplan. Där finns också bl a ett stort flygfält med två landningsbanor, hangarer, verkstäder etc, vilket kom väl till pass när FN-flyget förlade sin huvudbas till Kamina.

Till flygbasdelen på Kamina hör en "kongolesstad" på omkring 5.000 invånare, av vilka ca

Den första avlösningen av den svenska flygstyrkan i Kongo ägde rum i januari. Bland dem som kom hem då till sitt ordinarie arbete i Sverige var bl a kapten Gunnar Gyllenswärd, flygstaben. Kapten Gyllenswärd tjänstgjorde konstituerad till major som stabschef i Kongo. Han var placerad vid den stora militärbasen Kamina. I Flygvapennytt nr 2 1960 berättade han om FN-flygets organisation och om sina intryck från tjänsten i Afrika. Här återkommer han med fler synpunkter på Kongo-tjänstgöringen.

700 hittills varit sysselsatta i olika arbeten vid flygbasen. Denna stad är nu under de ovissa förhållanden som inträtt i och med Kongokrisen mer eller mindre stadd i upplösning. (Tidningsnotiser har nyligen berättat om att dessa kongoleser nu förflyttats bl a till Luluabourg med hjälp av bl a Transair-flyg).

Kaminas armébasdel hyste tidigare omkring 1.500 man belgiska fallskärmstrupper och där fanns också Kongoförbandens huvudförråd. Den basdelen hade eget slakteri, bageri, tvättinrättningar, kraftverk o s v och där sysselsattes 1.500 kongoleser, vilka hade sina familjer i annan "stad" på omkring 13.000 invånare i närheten.

KAMINABASEN Dyr I DRIFT

När FN tog Kaminabasen i besittning visade det sig snart att det blev för dyrbart att driva basen i dess ursprungliga omfattning. FN-styrkorna fick inrikta sig på underhåll och bara behålla i drift det som oundgängligen krävdes för genomförandet av styrkornas uppgifter.

Utvecklingsmässigt ligger Kaminabasen långt före Kongo i allmänhet. Belgarna lämnade bl a efter sig 450 fullt moderna enfamiljsvillor, som nu kommit till användning för FN-personalen.

Den FN-flygstyrka som förlades till Kamina stod under svensk ledning. Att flygningen var intensiv under den första "Kongo-perioden" kan kapten Gyllenswärd intyga. Med styrkans 35 flygplan och helikoptrar flög man ungefär 1.000 timmar per månad. Inget enda allvarligt haveri hade man heller under den första halvårsperioden. För att dock minska haveririsken så mycket som möjligt kommer nu de enmotoriga kanadensiska flygplan av typ de Havilland Beaver och Otter, som hittills bl a använts vid Kamina att dras in och ersättas med tvåmotoriga. På så vis minskas risken för svåra haverier över de vidsträckta djunglerna samtidigt som man får plan med större lastkapacitet.

Till Kaminabasen hade alla större flygplan- och helikopteröversyner centraliserats (s k second line maintenance). Nära 200 man FN-personal fanns där och tillsammans med de 700

kongoleserna omfattade basens flygdel alltså 900 personer. Till Kamina kom också personal från det övriga Kongo för att återhämta sig från strapatser under tjänsten. Platsen ligger på 1.300 meters höjd och har ett underbart klimat, utom kanske under regnperioden då det kommer häftiga oväder.

Dagstemperaturen är ofta mycket hög (vissa dagar över 55 grader), morgnarna är ljuvliga som svenska högsommarmorgnar. Nätterna är svala, ofta med ett underbart månsken. Att vädret är gott visas av att man under kapten Gyllenswärds tid vid basen inte hade en enda hel icke-flygdag. Runt Kamina finns många trevliga utflyktsmål, ca 20 mil bort ligger bl a en nationalpark. De belgare, som tjänstgjorde tidigare vid basen stannade också ofta utöver sina treårskontrakt.

Kamina har tågförbindelse över Elisabethville och fram till Kenya och Angola.

I och med den första avlösningen inleddes en omorganisation av FN-flyget i Kongo. Verksamheten vid Kaminabasen har inskränkts. Huvudbasen förläggs i stället till Leopoldville, medan man på Kamina fortfarande har kvar en flygplansmottagningsenhet och en trafikledning. Det har visat sig rationellare att koncentrera verksamheten till Leo, där FN på den korta tiden hit-

Bilderna: Längst t v artikelförfattaren major G Gyllenswärd på besök i en kongolesisk skola. Nedan får man en vision av ödsligheten och vidsträcktheten i Kongos djungler. Fotot är taget i en helikopter. Överst t h en pittoresk infödingsby. Därnunder två kongolesiska kvinnor med sina telningsar. T h den pampiga flygtjänstbyggnaden på Kamina.

tills i Kongo byggt upp en fantastisk organisation. Forts. på sid. 29.

LEOPOLDVILLE NY HUVUDBAS FÖR FN-FLYG I KONGO.
Forts. från sid. 13.

tion. HQ (Headquarters) där har nu 800 civila och 400 militära befattningshavare. FN-flyget omfattar för närvarande ca 350 man FN-personal, allt efter lägets växlingar baserad på olika håll runt om i Kongo och med huvudbasen nu alltså i stället i Leo.

FÖRBÄTTRAD FLYGSÄKERHET

Flygsäkerheten har fortgående förbättrats i det kongolesiska luftrummet genom att ICAO (International Civil Aviation Organization) svarar för allt mera service i form av bl a radiostationer som håller kontakt mellan de olika trafikledarorganen. ICAO har också startat en trafikledarskola i Leo.

Tjänsten har varit hård för huvuddelen av den flygpersonal, som nu avlösts, men den har varit mycket givande, tycker kapten Gyllenswärd. De som kommit hem nu är nöjda med sina sex månader där ute. De som i framtiden ger sig iväg till Kongo skall veta att man åker inte dit enbart för att ha roligt. Det blir ett hårt, omväxlande arbete under ovanliga förhållanden, ett FN-uppdrag som inte liknar de normala. Men Kongotiden har sitt värde för de som vill lära och se.

Den första gruppen i Kongo hade det mycket besvärligt med förbindelserna med Sverige. Postutväxlingen gick mycket dåligt och det gjorde att man kände sig isolerad och trodde att de här hemma inte hade så stort intresse till 8-vers för Kongofararna. Nu har postgången blivit bättre. Genom tillmötesgående från svenska generalpoststyrelsen har svenskarna fått en egen postrepresentant i FN-högkvarteret i Leo och vidare befordras nu posten med den ordinarie civila flygtrafiken till och från Europa.

KLIMATOMBYTE GICK BRA

En av svårigheterna i Kongo är att man inte själv märker hur man påverkas av klimatet. Hälsotillståndet hos de nu hemkomna var dock hela tiden bra, de klarade klimatombudet väl. Hettan på dagen gör att personalen inte kan drivas så hårt som ibland vore önskvärt. En order blir inte alltid utförd så snabbt och effektivt som man är van vid från evenska förhållanden. Detta sammanhänger också med att FN-organisationen är så internationellt sammansatt och att den stora organisationen blir tungrodd.

Språkevårigheterna var inte av avgörande betydelse. Det visade sig att den som något så när behärskade engelskan klarade sig tillräckligt bra i den interna tjänsten, men däremot behövde man en del franska när det gällde tjänsten utåt.